

havn forsvinder i havet, vil Danmark få store økonomiske problemer. Det siger hr. Keld Albrechtsen til Jyllands-Posten søndag den 20. august. Til det er der kun én ting at sige: Kun en tåbe frygter ikke havet og hr. Keld Albrechtsen!

Dette er nejsidens alternativer. Det er det, vi står over for. Jeg må sige: Det er svagt, det hænger ikke sammen.

Jeg vil da ikke påstå, at ja-partierne er enige om alting – jeg er da uenig med statsministeren om store dele af den økonomiske politik – men jasiden er enig om nogle kernepunkter i spørgsmålet om Danmarks placering og rolle i EU. Vi ønsker at fastholde det, der ligger bag fastkurspolitikken, og forstærke det ved, at vi går med og tager konsekvensen af at være med i den fælles valuta, og at vi på den måde skaffer os større indflydelse ved at være med ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet.

Og vi synes, at den der vente og se-holdning er en meget ringe varetagelse af danske interesser. Vi ønsker indflydelse. Venstre ønsker, at Danmark skal være fuldt og helt med i det europæiske samarbejde, og derfor siger vi ja til euroen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende korte bemærkninger: hr. Frank Aaen, hr. Keld Albrechtsen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Frank Dahlggaard, hr. Klaus Hækkerup, hr. Holger K. Nielsen og fru Pia Kjærsgaard.

Hr. Frank Aaen og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I sidste valgkamp sagde landets statsminister, at hvis man stemte på statsministeren, altså genvalgte ham, så var forbeholdene sikret i de næste 4 år, hvorimod hvis man stemte på Venstre og hr. Uffe Ellemann-Jensen, så ville forbeholdene blive fjernet.

Det spillede en ganske afgørende rolle i sidste valgkamp. Det var uden tvivl med til, at det, som hr. Uffe Ellemann-Jensen troede var en helt sikker valgsejr, ikke blev en valgsejr alligevel. Derfor er mit spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen: Er der ikke en vis bitterhed et eller andet sted i Venstre over, at statsministeren på den måde førte sig frem i sidste valgkamp og så alligevel halvandet år efter følger hr. Uffe Ellemann-Jensens råd om at udskrive denne

her folkeafstemning om euroen? Og har hr. Anders Fogh Rasmussen et bud på, hvorfor statsministeren så hurtigt er gået fra det løfte, der blev udstedt så konsekvent i sidste valgkamp?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne indlede med at citere hr. Anders Fogh Rasmussen fra Politikens artikel i dag, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen jo siger om regeringens håndtering af piecesagen, at De Radikale eller Socialdemokratiet selv burde have betalt disse pjecer, og at regeringen bør være mere forsigtig med at bruge statsapparatet til propaganda. Det siger hr. Anders Fogh Rasmussen, og han siger, at her overskrider økonomiministeren en moralsk grænse.

Det synes jeg er meget præcist udtalt af hr. Anders Fogh Rasmussen i Politiken, og jeg håber, at ministeren har lyttet til det, jeg har sagt her, og gjort sig klart, at dermed tyder det altså på, at det rent faktisk godt kan være, at der er et flertal her i Folketinget, som deler den opfattelse, som hr. Anders Fogh Rasmussen gav udtryk for i Politiken.

Så må jeg naturligvis takke hr. Anders Fogh Rasmussen for at erindre om denne vandhistorie om Københavns Lufthavn. Og der findes jo en anden historie, som også er morsom, nemlig historien om, at hvis vi fortsætter ind i denne euro, så bliver den bygning, vi står i her, nemlig kun et tilfældigt sted på vej til netop Københavns Lufthavn, på vej til Unionen.

Jeg ville have stillet hr. Anders Fogh Rasmussen et yderligere spørgsmål, men jeg kunne ikke se lampen, hr. formand. Undskyld.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg kender godt det lille nummer dér!

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Anders Fogh Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Fogh Rasmussen først og fremmest, om han som udgangspunkt er rigtigt citeret i Politiken i dag. Man kan jo fejlciteres. Men er det rigtigt forstået, at hr. Anders Fogh Rasmussen med os andre deler den stærke kritik, der er kommet fra en række eksperter, en række professorer, af Økonomiministeriet i særdeleshed og af regeringen